

Udskriftsdato: 1. januar 2026

VEJ nr 10112 af 22/12/2023 (Gældende)

Vejledning om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (vejledning om strafudståelse på bopælen)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin.
Direktoratet for Kriminalforsorgen, j.nr. 23-61-0092

Vejledning om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (vejledning om strafudståelse på bopælen)

Kapitel 1

Indledning

1. Reglerne om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol findes i straffuldbyrddelseslovens kapitel 13 a. I tilknytning til lovens bestemmelser har Direktoratet for Kriminalforsorgen udstedt bekendtgørelse om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, cirkulære om visse sagsbehandlingsspørgsmål ved behandlingen af sager om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt denne vejledning.

2. Kompetencen til at træffe afgørelse om fuldbyrdelse af straf på bopælen efter straffuldbyrddelseslovens kapitel § 13 a og bestemmelser udstedt i medfør heraf er hos kriminalforsorgsområdet.

Kapitel 2

Ordningens anvendelsesområde

3. Tilladelse til strafudståelse på bopælen vil i medfør af straffuldbyrddelseslovens § 78 a, stk. 1-3, kunne meddeles personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 6 måneder. Se dog punkt 15 vedrørende tilfælde hvor afsoning på bopælen i fodlænke på grund af den pådømte kriminalitet helt undtagelsesvist vil være uforeneligt med hensynet til retshåndhævelsen.

Ved en lovændring pr. 1. januar 2024 er der indført en regel i § 78 a, stk. 3, som afskærer personer, der er dømt for overtrædelse af straffelovens § 216 eller § 225, jf. § 216, fra at få tilladelse til strafudståelse på bopælen i medfør af § 78 a, stk. 1.

Det er ikke et krav, at den fængselsstraf, som den dømtes ansøgning vedrører, er idømt ved samme dom, når blot den samlede fængselsstraf, som den dømtes ansøgning vedrører, ikke overstiger 6 måneder. Således vil f.eks. en person, der idømmes en ubetinget fængselsstraf i 30 dage for et værtshusslagsmål, og som senere idømmes 30 dages ubetinget fængsel for et brugstyveri af en bil eller for spirituskørsel, kunne meddeles tilladelse til at udstå den samlede straf af fængsel i 60 dage på bopælen med elektronisk fodlænke.

Det er som nævnt en forudsætning, at længden af den samlede fængselsstraf ikke overstiger 6 måneder. Således vil en person, der har flere uafsonede – eller delvist uafsonede - domme, som sammenlagt overstiger 6 måneders fængsel, ifølge bemærkningerne til loven ikke kunne få tilladelse til at udstå straffen helt eller delvis på bopælen.

Tilladelse til strafudståelse på bopælen vil ikke kunne meddeles personer under 18 år, der er idømt en ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a. Efter denne bestemmelse kan personer, der på gerningstidspunktet ikke var fyldt 18 år, og som har begået grovere personfarlig kriminalitet (f.eks. vold, røveri og voldtægt) eller anden alvorlig kriminalitet (f.eks. mere omfattende berigelseskriminalitet, brugstyverier eller hærværk), dømmes til at undergive sig en struktureret, kontrolleret socialpædagogisk behandling af 2 års varighed, hvis det må anses for formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser.

Personer dømt for overtrædelse af våbenloven

4. Tilladelse til strafudståelse på bopælen vil ikke kunne meddeles personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 14 dage for overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, medmindre straffen tillige

er idømt for overtrædelse af anden lovgivning, og den eller de skete overtrædelser af loven om våben og eksplosivstoffer ikke har været af væsentlig betydning for straffens længde, jf. straffuldbyrddelseslovens § 78 a, stk. 2.

Det forudsættes, at overtrædelser af våbenlovgivningen som udgangspunkt anses for at have haft væsentlig betydning for den samlede fængselsstrafs længde, hvis det kan lægges til grund, at straffen for den eller de pådømte våbenlovsovertrædelser udgør en tredjedel eller mere af den samlede straf. Politidirektøren skal, når en sag, der vedrører fængsel i 14 dage eller derunder for samtidig overtrædelse af våbenlovgivningen og anden lovgivning, fremsendes til kriminalforsorgen efter domfældelsen, afgive en udtalelse om, hvorvidt overtrædelsen af våbenlovgivningen har været af væsentlig betydning for den samlede fængselsstrafs længde.

Bødestraf

5. Da ordningen vedrørende strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol vedrører fuldbyrdelse af fængselsstraf, vil en bøde vedtaget eller idømt før, samtidig med eller efter den dom, som ansøgningen om strafudståelse på bopælen vedrører, ikke afskære den dømte fra at få tilladelse til at afsone den idømte fængselsstraf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Kombinationsdomme

6. For så vidt angår den ubetingede del af en kombinationsdom, er denne omfattet af ordningen. Det bemærkes, at den ubetingede del af en kombinationsdom ikke kan overstige seks måneders fængsel, jf. straffelovens § 58, stk. 1.

Bødeforvandlingsstraf

7. Personer, der skal udstå forvandlingsstraf, jf. straffelovens § 53, kan ikke få tilladelse til strafudståelse på bopælen.

Kapitel 3

Betingelser for meddelelse af tilladelse

Anmodning fra den dømte

8. Straffuldbyrddelse på bopælen kan kun anvendes i tilfælde, hvor den dømte selv anmoder om det.

Boligforhold

9. Det er en betingelse for at meddele tilladelse til strafudståelse på bopælen, at den dømtes **boligforhold** er af en sådan beskaffenhed, at strafudståelsen rent praktisk kan finde sted under intensiv overvågning og kontrol, jf. straffuldbyrddelseslovens § 78 b, stk. 1, nr. 1. Hvis den dømte f.eks. bor på hotel, herberg, i campingvogn eller har lignende boligforhold af midlertidig karakter, vil denne betingelse som udgangspunkt ikke være opfyldt. Der må imidlertid foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde af, om straffuldbyrddelsen kan finde sted under den fornødne intensive overvågning og kontrol. Boligen skal have indlagt strøm, da den modtager, der placeres i den dømtes hjem, skal tilsluttes strømforsyningen.

Beskæftigelse

10. For dømte med straf af fængsel i mere end 30 dage er det endvidere en betingelse, at den dømte har **beskæftigelse** i form af arbejde, uddannelse eller lignende, jf. dog nedenfor i punkt 13, og at den dømtes beskæftigelsesforhold er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrddelsen kan finde sted under intensiv overvågning og kontrol, dvs. at det i fuldbyrdelsesperioden kan kontrolleres, at den dømte overholder

vilkåret om at være beskæftiget jf. straffuldbyrðelseslovens § 78 b, stk. 1, nr. 2. Beskæftigelseskravet er begrundet i resocialiseringshensyn og i hensynet til, at den dømte ikke bliver isoleret på sin bopæl.

Beskæftigelsen bør som udgangspunkt have et tidsmæssigt omfang af minimum 20 timer og maksimalt 37 timer ugentligt. Er den pågældende arbejdsløs, bør kriminalforsorgen formidle kontakt til myndigheder, institutioner eller personer, f.eks. jobcentre, der efter anden lovgivning kan være den dømte behjælpelig med at finde et arbejde eller lignende. Der kan fastsættes en kortere frist, som hovedregel ikke over 14 dage, til at finde et arbejde eller lignende. Der er udelukkende tale om kontaktformidling til de relevante sociale og beskæftigelsesmæssige myndigheder, på samme måde som kriminalforsorgen f.eks. efter straffuldbyrðelseslovens § 84 tilbyder prøveløsladte vejledning og bistand med hensyn til blandt andet den pågældendes beskæftigelsesmæssige forhold. Hvis denne kontaktformidling ikke resulterer i, at den pågældende finder et arbejde eller på anden vis opfylder beskæftigelseskravet i straffuldbyrðelseslovens § 78 b, stk. 1, nr. 2, jf. dog stk. 2, 2. pkt., kan tilladelse til strafudståelse på bopælen ikke meddeles.

Muligheden for at dispensere fra beskæftigelseskravet er nærmere omtalt nedenfor under punkt 13.

11. Er den dømte uden beskæftigelse f.eks. som aktivt arbejdssøgende, skal det nøje overvejes, om en alternativ aktivitet vil kunne opfylde beskæftigelseskravet. Kriminalforsorgen kan i den forbindelse være behjælpelig med, at den dømte søges placeret på et af kriminalforsorgen godkendt samfundstjenestested. Det bemærkes dog, at kriminalforsorgens samfundstjenestesteder først og fremmest bør forbeholdes den gruppe af personer, der idømmes betingede domme med vilkår om samfundstjeneste. Opfylder den dømte imidlertid – når bortses fra beskæftigelseskravet – samtlige de betingelser, som en tilladelse til strafudståelse på bopælen er betinget af, og måtte der være ledig kapacitet på et af de samfundstjenestesteder, som det pågældende kriminalforsorgsområde disponerer over, vil den dømte efter omstændighederne kunne tilbydes ulønnet arbejde på et samfundstjenestested.

Det er af afgørende betydning, at fuldbyrdelse af straf på bopælen ikke er til hinder for, at den dømte står til rådighed for arbejdsmarkedet. En anmodning om ændring af den skemalagte aktivitet, som skønnes at forbedre den dømtes tilknytning til arbejdsmarkedet i retning af egentlig selvforsørgelse, skal således som udgangspunkt imødekommes. Er den pågældende i jobtræning eller i aktivering i hele fuldbyrdelsesperioden, må beskæftigelseskravet anses for opfyldt.

Det vil efter et konkret skøn være muligt at opnå tilladelse til straffuldbyrðelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol i meget forskellige situationer. Eksempelvis kan det efter en konkret vurdering være muligt at opnå tilladelse ved hel eller delvis beskæftigelse ved en hjemmearbejdsplads, såfremt dette har været den dømtes hidtidige arbejdsplads. Beskæftigelse udover 37 timer ugentligt uden for hjemmet kan kun undtagelsesvis tillades.

12. Personer, der er idømt fængselsstraf af 30 dages varighed eller derunder, er undtaget fra kravet i straffuldbyrðelseslovens § 78 b, stk. 1, nr. 2, jf. stk. 2, 1. pkt., om, at den pågældende skal have et beskæftigelsesforhold i form af arbejde, uddannelse el.lign., som er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrðelsen kan gennemføres på bopælen i fodlænke. Der er dog intet til hinder for, at den dømte er i beskæftigelse under fodlænkeafsoning af en straf på 30 dages fængsel eller derunder.

13. Der er mulighed for konkret at dispensere fra beskæftigelseskravet i særlige tilfælde, hvor den dømtes beskæftigelsesmuligheder taler for det.

Dispensationsadgangen vil navnlig kunne anvendes i forhold til pensionister, førtidspensionister, efterlønsmodtagere m.v., som varigt er uden for arbejdsmarkedet. Den vil endvidere kunne anvendes i forhold til eksempelvis langtidssygemeldte, hvis sygemelding forventes at række ud over afsoningen. Herudover vil dispensationsadgangen kunne anvendes i tilfælde, hvor den dømte under afsoningen i fodlænke

ufrivilligt bliver arbejdsløs (uforskyldt ledighed), og det ikke er muligt at skaffe nogen form for alternativ beskæftigelse. Der vil endvidere være mulighed for at dispensere fra beskæftigelseskravet i tilfælde, hvor den dømte skal afsone op til og med 6 ugers fængselsstraf, og man ved at lægge afsoningen i en ferieperiode, under afspadsring, under orlov eller lignende kan forhindre, at den dømte mister sin beskæftigelse på grund af afsoningen.

Andre betingelser

14. Er der personer over 18 år, der har samme bopæl som den dømte, er det en betingelse, at samtlige disse personer giver **samtykke** til, at straffen udstås på bopælen, jf. straffuldbyrdeleslovens § 78 b, stk. 1, nr. 3. Der skal således indhentes skriftligt samtykke fra den dømtes ægtefælle, samlever, hjemmeboende børn over 18 år m.fl., jf. bekendtgørelsens § 7. Samtykkekravet skyldes, at der skal installeres elektronisk overvågningsudstyr, og at der i fuldbyrdelesperioden vil blive aflagt uanmeldte kontrolbesøg på bopælen.

15. Selv om en domfældt opfylder de betingelser, der er nævnt i straffuldbyrdeleslovens § 78 b, stk. 1, kan der være særlige konkrete forhold, der gør, at der ikke bør gives tilladelse til strafudståelse på bopælen. Af straffuldbyrdeleslovens § 78 b, stk. 3, følger det således, at tilladelse kan nægtes, hvis særegne hensyn til retshåndhævelsen undtagelsesvis kræver dette. Efter lovbemærkningerne kan det således ikke udelukkes, at der kan forekomme enkeltstående tilfælde, hvor den pådømte kriminalitet er af en sådan karakter, at afsoning af dommen i fodlænke vil være uforeneligt med hensynet til retshåndhævelsen, selvom den idømte fængselsstraf ikke overstiger 6 måneder. Der er tale om en yderst snæver mulighed for afvisning, som ikke tænkes anvendt, medmindre der er tale om særegne retshåndhævelsessenssyn, som undtagelsesvis kræver, at straffen ikke afsones i fodlænke.

Det følger videre af § 78 b, stk. 3, at tilladelse skal nægtes meddelt, hvis den pågældende fuldbyrdelesform som følge af den dømtes forhold **ikke er hensigtsmæssig**, herunder hvis der er grund til at antage, at den dømte ikke vil overholde de vilkår, som gælder for straffuldbyrkelse på bopælen. En afgørelse herom beror på en konkret vurdering af den dømtes forhold i hvert enkelt tilfælde, samt af muligheden for at gennemføre den intensive overvågning og kontrol.

En antagelse om, at den dømte ikke vil overholde de vilkår, der gælder for strafudståelse på bopælen, kan f.eks. være begrundet i, at dette tidligere er sket, eller hvis den dømte adskillige gange tidligere har udstået straf på bopælen.

Antagelsen kan endvidere være begrundet i, at der skønnes at være risiko for, at den dømte vil begå ny kriminalitet. I denne vurdering indgår den begåede kriminalitet, den dømtes relevante tidligere forstraffe, eventuelle verserende sager og erfaringer fra eventuel tidligere strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol. Der kan bl.a. også lægges vægt på oplysninger, som politiet måtte fremkomme med angående den pågældendes tilhørsforhold til grupper af personer, der udviser et adfærdsmønster præget af omfattende kriminalitet.

Forstraffe kan føre til, at afsoning på bopælen i fodlænke nægtes, hvis forstraffene giver grund til at antage, at den dømte ikke vil kunne overholde vilkårene for afsoningen.

Tilladelse bør herudover nægtes meddelt, hvis den dømte f.eks. på grund af et massivt alkoholmisbrug eller et misbrug af euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, må antages at være ude af stand til at overholde de vilkår, der gælder for denne afsoningsform.

16. Der vil kunne meddeles tilladelse til afsoning i fodlænke, selvom der er en begrundet mistanke om, at den dømte – ud over den overtrædelse, der danner grundlag for ansøgningen – har begået ny

lovovertrædelse, og det efter en konkret vurdering må antages, at den pågældende, hvis denne kendes skyldig, vil blive idømt en fængselsstraf, der sammenlagt med den aktuelle dom overstiger 6 måneders fængsel.

Oplysningerne om verserende sager kan tillægges betydning ved vurderingen af, om der skal meddeles tilladelse til afsoning i fodlænke. Oplysningerne herom kan således indgå i den konkrete bedømmelse af den dømtes personlige forhold, herunder i vurderingen af, om den dømte kan forventes at overtræde vilkårene for fodlænkeafsoningen, men oplysningen om verserende sager vil ikke automatisk afskære den pågældende fra at afsones i fodlænke.

Flere uafsonede domme kan, jf. punkt 3, ikke afsones i fodlænke, hvis den samlede strafflængde overstiger 6 måneders fængsel. Hvis fodlænkeafsoning er iværksat, og den pågældende under afsoningen får en ny dom, som skal afsones sammen med den, der aktuelt afsones, vil tilladelsen derfor blive tilbagekaldt, og der vil ske overførsel til fængsel eller arresthus, såfremt den samlede strafflængde overstiger 6 måneders fængsel.

17. Det kan ikke i sig selv føre til afslag, at den dømte er blevet idømt en ubetinget fængselsstraf i stedet for en betinget straf med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling, alene fordi den pågældende har nægtet at deltage i en personundersøgelse.

Nægtelse af at deltage i en personundersøgelse kan eksempelvis skyldes, at den pågældende forventer at blive frikendt, hvilket ikke efterfølgende findes at burde afskære den pågældende fra muligheden for at afsones en ubetinget dom i fodlænke.

Fodlænkeafsoning bør dog nægtes i tilfælde, hvor den dømte forud for dommen direkte har erklæret sig uvillig til at udføre samfundstjeneste eller underkaste sig en struktureret, kontrolleret behandling mod misbrug af alkohol, og dette må antages at have haft betydning for sanktionsvalget.

Dermed vil det ikke være muligt at spekulere i at blive idømt en ubetinget dom frem for en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste eller struktureret, kontrolleret behandling mod misbrug af alkohol i forventning om, at den ubetingede dom vil kunne afsones i fodlænke.

18. Tilladelse til strafudståelse på bopælen til en person, som er omfattet af den under punkt 3 eller punkt 4 nævnte persongruppe, vil desuden kunne nægtes, hvis den fængselsstraf, som ansøgningen vedrører, er idømt for kriminalitet begået mod en anden person i ansøgers husstand, f.eks. volds- eller seksualkriminalitet. Dette gælder, selv om denne anden person giver sit samtykke. Tilladelse vil også kunne nægtes, hvis det ikke i praksis vil være muligt at gennemføre den forudsatte intensive overvågning og kontrol med den dømte.

Den dømte vil endvidere kunne nægtes tilladelse efter straffuldbyrdslovens § 78 b, stk. 3, hvis det efter en konkret vurdering må lægges til grund, at der foreligger en væsentlig risiko for, at den dømte vil misbruge en tilladelse til strafudståelse på bopælen til at fortsætte med at begå kriminalitet. En sådan væsentlig risiko vil ikke mindst kunne foreligge i tilfælde, hvor den pågældende er dømt for kriminalitet begået i hjemmet, f.eks. ved brug af en hjemmecomputer. I vurderingen af om der er risiko for, at den dømte vil misbruge en tilladelse til strafudståelse på bopælen til at fortsætte med at begå kriminalitet, kan også indgå oplysninger om eventuelle verserende sager.

Tilladelse vil desuden kunne nægtes, hvis den dømte er under 18 år, og den pågældendes personlige forhold er af en så problematisk karakter, at vedkommende konkret skønnes at være mere egnet til anbringelse på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller i institution i medfør af straffuldbyrdslovens § 78, stk. 2, jf. stk. 1, se nærmere under punkt 35.

Kapitel 4

Egnethedsundersøgelse

19. Med henblik på at afgøre, om den dømte opfylder betingelserne for afsoning på bopælen, foretages der en nærmere undersøgelse af den dømtes personlige forhold, herunder den pågældendes boligforhold, beskæftigelsesforhold og fysiske og psykiske tilstand, jf. straffuldbyrdslovens § 78 b, stk. 4, 1. pkt., samt §§ 6-11 i bekendtgørelsen. I tilfælde, hvor kriminalforsorgen allerede er bekendt med den dømtes personlige forhold, og det er helt åbenbart, at den dømte ikke opfylder betingelserne for strafudståelse på bopælen, jf. § 78 b, stk. 1, nr. 1-3, jf. dog stk. 2, eller at fuldbyrdelsesformen bør nægtes meddelt på grund af særegne hensyn til retshåndhævelsen, eller som følge af at den pågældendes forhold i øvrigt ikke er hensigtsmæssig, jf. lovens § 78 b, stk. 3, kan det efter omstændighederne undlades at iværksætte en mere indgående egnethedsundersøgelse af den dømte, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 1, sidste pkt.

Undersøgelsen foretages af kriminalforsorgsområdet og har til formål, dels at afdække om den pågældende opfylder betingelserne for at få tilladelse til at udstå straffen på bopælen, dels at afdække om den dømtes personlige forhold gør straffuldbyrdsen på bopælen uhensigtsmæssig. Undersøgelsen skal blandt andet afdække, om den pågældende har et behandlingskrævende alkoholmisbrug eller et misbrug af euforiserende stoffer eller lignende. Dette kan eventuelt ske ved, at den medarbejder, der foretager undersøgelsen, bestemmer, at den dømte skal aflægge udåndingsprøve eller urinprøve, jf. §§ 10-11 i bekendtgørelsen.

Det bemærkes, at muligheden for at forlade bopælen i 16 timer fordelt over to aktivitetsfrie dage, dog højst 14 timer samme dag, hver anden uge efter udståelse af 30 dage af straffen, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 5, anses som et almindeligt led i strafudståelse på bopælen med fodlænke. Således skal det også overvejes, hvorvidt den dømte vil være i stand til at håndtere denne grad af frihed under afsoningen, uden risiko for misbrug af tilladelsen til afsoning på bopælen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at kriminalforsorgsområdet kan begrænse antallet af timer, hvis det konkret findes nødvendigt for at imødegå en risiko for misbrug, jf. punkt 23.

20. I forbindelse med undersøgelsen skal kriminalforsorgsområdet blandt andet vejlede den dømte generelt om ordningen og om vilkårene herfor. Der skal endvidere indhentes skriftligt samtykke fra eventuelle medbeboere over 18 år. Der skal udarbejdes aktivitetsskema og tages stilling til spørgsmålet om et pålæg om deltagelse i programvirksomhed, jf. § 78 c, stk. 1, nr. 6. Samtidig bør en dato for eventuel iværksættelse drøftes med den dømte. Forslag til aktivitetsskema undlades dog, såfremt kriminalforsorgsområdet finder, at ansøgningen ikke skal imødekommes.

Undersøgelsen skal munde ud i en konklusion om, hvorvidt den pågældende er egnet til at udstå straffen på bopælen. Der skal gøres notat om kriminalforsorgsområdets vurdering af om den dømtes forhold gør straffuldbyrdsen på bopælen uhensigtsmæssig, jf. ovenfor under punkt 14-18. Det skal endvidere fremgå, om der skal fastsættes yderligere vilkår for tilladelsen, jf. nedenfor i punkt 30-31. Hvis kriminalforsorgsområdet finder, at ansøgningen bør afslås, skal den dømte forinden have lejlighed til at udtale sig herom, og der skal gøres notat om den pågældendes eventuelle bemærkninger. Blanketter til samtykke fra medbeboere over 18 år, aktivitetsskema og egnethedsvurdering findes i Klientsystemet.

21. Deltagelse i egnethedsundersøgelsen er en betingelse for at indgå i ordningen, og en dømt, der nægter at deltage eller udebliver fra undersøgelsen, meddeles derfor afslag på ansøgningen, jf. straffuldbyrdslovens § 78 b, stk. 5. Det samme gælder, hvis den dømte nægter at samarbejde i fornødent omfang.

Kapitel 5

Vilkår

22. Straffuldbyrdelse på bopælen er et alternativ til straffuldbyrdelse i kriminalforsorgens institutioner. For at indskrænke bevægelsesfriheden i stort set samme omfang som ved afsoning i kriminalforsorgens institutioner er der derfor fastsat en række vilkår for straffuldbyrdelse på bopælen. Vilkårene fremgår af straffuldbyrdelseslovens § 78 c.

Det er *for det første et vilkår*, at den dømte ikke begår strafbart forhold i fuldbyrdelsesperioden, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 c, stk. 1, nr. 1. Dette vilkår svarer blandt andet til, hvad der gælder for dømte, der i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78 midlertidigt eller for hele eller resten af straffetiden anbringes på hospital, i familiepleje eller i egnet hjem eller institution. Det bemærkes, at politiet er forpligtet til at indberette i tilfælde af, at en dømt, der afsoner på bopælen, begår ny kriminalitet, jf. cirkulæreskrivelse om underretning af Kriminalforsorgen om sigtelse af eller tiltalerejsning mod personer, som udstår straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

23. *For det andet* er det et vilkår, at den dømte kun forlader sin bopæl inden for de tidsrum, som kriminalforsorgsområdet har bestemt, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 c, stk. 1, nr. 2. Inden straffuldbyrdelsen bliver iværksat, vil kriminalforsorgsområdet have udarbejdet et aktivitetsskema for den dømte. Af skemaet fremgår det, hvornår den dømte skal opholde sig på bopælen, hvornår han eller hun eventuelt skal opholde sig på arbejde, uddannelsesinstitution eller lignende, og hvornår den dømte eventuelt skal deltage i programvirksomhed, behandling, kontrolbesøg hos kriminalforsorgsområdet m.v. I aktivitetsskemaet vil det også blive fastsat, hvornår den dømte kan forlade sin bopæl for at købe ind, vaske tøj eller lignende (op til 4 timer ugentligt), jf. § 8, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Det vil endvidere blive fastsat, hvornår den dømte kan forlade sin bopæl med henblik på at deltage i særlige aktiviteter med et resocialiserende formål (op til 4 timer ugentligt), jf. § 8, stk. 3, i bekendtgørelsen. Der bør som udgangspunkt være tale om aktiviteter, som den dømte i forvejen deltog i forud for afsoningen. Som eksempler kan der ifølge lovbemærkningerne nævnes deltagelse i religiøse handlinger (gudstjenester, fredagsbøn m.v.), visse aktiviteter med egne børn (som f.eks. at deltage i skole/hjem-samtaler, følge børnene til bibliotek, sportsaktiviteter, børnefødselsdag m.v.) samt fortsat deltagelse i sports- eller fritidsaktiviteter eller lignende med et resocialiserende formål.

Herudover vil det blive fastsat i aktivitetsskemaet, inden for hvilke tidsrum den dømte 2 dage om ugen, hvor der ikke i øvrigt er fastsat aktiviteter uden for bopælen, må forlade bopælen i weekender, helligdage og lignende.

I den første måned efter påbegyndelsen af strafudståelsen på bopælen fastsættes dette tidsrum efter bekendtgørelsens § 8, stk. 4, til 2 timer dagligt. Herefter øges dette tidsrum til 3 timer dagligt i den 2. måned af afsoningen, 6 timer dagligt i den 3. og 4. måned af afsoningen og 8 timer dagligt i den 5. og 6. måned af afsoningen, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 4, 1. og 2. pkt.

Har den dømte flere end 2 aktivitetsfrie dage på en uge, kan den pågældende på de øvrige aktivitetsfrie dage opholde sig uden for bopælen i 2 timer, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 4, 3. pkt.

I stedet for muligheden for at forlade bopælen som beskrevet i bekendtgørelsens § 8, stk. 4, 1. og 2. pkt., kan den dømte på aktivitetsfrie dage få tilladelse til at opholde sig uden for bopælen i en række sammenhængende timer, således at den pågældende f.eks. kan tilbringe en hel dag i en weekend uden for bopælen eller i øvrigt fejre juleaften eller andre højtider uden for eget hjem, jf. § 8, stk. 5, i bekendtgørelsen.

Tilladelse til at forlade bopælen efter stk. 5 kan først opnås efter 30 dages afsoning, og kan ikke afvikles over mere end to aktivitetsfrie dage hver anden uge. Den dømte kan således ikke forlade bopælen efter stk. 5 i to på hinanden følgende uger. I de uger, hvor muligheden efter stk. 5 udnyttes, træder den i stedet for muligheden for at forlade bopælen efter bekendtgørelsens § 8, stk. 4, 1. og 2. pkt.

Ophold uden for bopælen på aktivitetsfrie dage efter stk. 4 og 5 kan ske i tidsrummet fra kl. 6 til kl. 22, jf. stk. 6.

Kriminalforsorgsområdet træffer afgørelse om den nærmere udformning af tilladelse til at forlade bopælen i medfør af bekendtgørelsens § 8, stk. 5.

I den forbindelse skal det bemærkes, at den misbrugsrisiko, der måtte være forbundet med, at den dømte kan forlade bopælen i op til 14 timer på en aktivitetsfri dag som nævnt i § 8, stk. 5, eventuelt vil kunne imødegås ved, at kriminalforsorgsområdet konkret bestemmer, at den dømte ikke kan forlade bopælen i mere end f.eks. 8 timer ad gangen.

Tilsvarende vil kriminalforsorgsområdet, for at imødegå en risiko for misbrug, kunne bestemme, at den dømte alene kan opholde sig uden for bopælen i medfør af § 8, stk. 5, i en kortere periode end 16 timer fordelt over 2 aktivitetsfrie dage. Kriminalforsorgsområdet kan dog ikke indskrænke den dømtes mulighed for at forlade bopælen til et lavere antal timer, end det som § 8, stk. 4, 1. og 2. pkt., giver mulighed for den pågældende måned.

Tilladelsen til ophold uden for bopælen efter stk. 4 og 5 kan ikke lægges sammen med en tilladelse efter stk. 2 til indkøb, tøjvask m.v. eller stk. 3 til særlige aktiviteter.

Den dømte kan vælge ikke at benytte sig af muligheden for at gøre indkøb m.v. og for at opholde sig uden for bopælen på aktivitetsfrie dage.

Kriminalforsorgsområdet kan justere aktivitetsskemaet, dog under forudsætning af at det fastsatte timetal for eventuel beskæftigelse ikke ændres ud over det fastsatte udgangspunkt om, at denne skal være på minimum 20 og maksimum 37 timer ugentligt.

24. *For det tredje* er det et vilkår, at den dømte kun forlader sin bopæl for at deltage i aktiviteter, som kriminalforsorgsområdet har godkendt, jf. straffuldbyrdslovens § 78 c, stk. 1, nr. 3. Se ovenfor vedrørende § 78 c, stk. 1, nr. 2.

Kriminalforsorgsområdet kan tillade, at den dømte forlader sin bopæl med henblik på at besøge en nærtstående person, der er alvorligt syg, at deltage ved en nærtstående persons begravelse, at møde i retten for anden offentlig myndighed i tilfælde, hvor vedkommende offentlige myndighed finder det påkrævet, eller med henblik på lægeundersøgelse eller –behandling eller anden lignende behandling, der ikke hensigtsmæssigt kan finde sted på bopælen, jf. bekendtgørelsens § 23, stk. 1.

Kriminalforsorgsområdet kan herudover tillade, at dømte, der udstår straf på bopælen i 30 dage eller derover, kan få udgang med henblik på at besøge nærtstående personer ved vigtige familiebegivenheder, jf. bekendtgørelsens § 23, stk. 2. Ved ”vigtige familiebegivenheder” forstås typisk barnedåb, konfirmation, bryllup, sølv- og guldbryllup, runde fødselsdage (50, 60, 70, 75 etc.) eget barns fødsel, eget barns fødselsdag til og med 15 år, eget barns første skoledag, (børnehaveklasse og 1. klasse) og andre lignende begivenheder. Ved ”nærtstående personer” forstås ægtefælle eller samlever, børn, børnebørn, forældre, søskende, bedsteforældre, oldeforældre og andre personer, til hvem den indsatte har en sådan tilknytning, at denne kan sidestilles med de nævnte familieband, jf. bekendtgørelsens § 23, stk. 2.

Ved vurderingen af, om der bør gives tilladelse til udgang i medfør af bekendtgørelsens § 23, stk. 2, bør der tages hensyn til, at den dømte har mulighed for at forlade bopælen i weekender, helligdage og lignende, hvor der ikke i øvrigt er fastsat aktiviteter uden for bopælen, jf. ovenfor under punkt 23.

Efter bestemmelsens stk. 3 er der, hvor særlige tungtvejende hensyn tilsiger det, mulighed for, efter en konkret vurdering, at give tilladelse til, at en dømt, der afsoner på bopælen, kan opholde sig uden for bopælen med henblik på at besøge nærtstående i forbindelse med juleaften den 24. december. Tilladelse efter bestemmelsen vil således kunne ske i tilfælde, hvor den pågældende – hvis tilladelsen ikke gives – ville skulle tilbringe juleaften alene på bopælen. For en dømt, der tilhører et andet trossamfund end den evangelisk-lutherske danske folkekirke, kan kriminalforsorgsområdet på samme vis tillade, at den dømte i stedet opholder sig uden for bopælen med henblik på at besøge nærtstående i forbindelse med en lignende religiøs højtid. Den indsatte skal selv dokumentere eller sandsynliggøre, at den højtid, vedkommende ønsker udgang til, i henseende til den måde, højtiden fejres på, kan sidestilles med juleaften i den danske folkekirke. Der henvises i øvrigt til Direktoratet for Kriminalforsorgens notat af 27. september 2013 om religiøse helligdage og højtider til brug for institutionerne.

Ved vurderingen af, om der bør gives tilladelse til ophold uden for bopælen i medfør af bekendtgørelsens § 23, stk. 3, bør der – på samme vis som ved tilladelse efter § 23, stk. 2, - tages hensyn til, at dømte, der har udstået straf på bopælen i 30 dage eller derover, har mulighed for at forlade bopælen i weekender, helligdage eller eventuelt på andre dage, hvor der ikke i øvrigt er fastsat aktiviteter uden for bopælen, jf. ovenfor under punkt 23.

Hvis kriminalforsorgsområdet finder, at den dømte af andre lignende tungtvejende grunde end de grunde, der er nævnt i § 23, stk. 1 eller stk. 2, bør have tilladelse til at opholde sig uden for bopælen ud over de i aktivitetsskemaet fastlagte tidsrum, kan en sådan tilladelse meddeles i medfør af bestemmelsens stk. 4.

25. For det fjerde er det et vilkår, at den dømte ikke indtager alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, herunder f.eks. anabolske steroider, jf. straffuldbyrdeleslovens § 78 c, stk. 1, nr. 4.

26. For det femte er det et vilkår, at den dømte ikke helt eller delvis udebliver fra arbejde, uddannelse eller lignende i fuldbyrdelesperioden, jf. straffuldbyrdeleslovens § 78 c, stk. 1, nr. 5, medmindre kriminalforsorgsområdet konkret har tilladt dette på grund af f.eks. en sygemelding fra den dømte.

27. For det sjette er det et vilkår, at den dømte efterkommer pålæg fra kriminalforsorgsområdet om deltagelse i et program, der skønnes egnet til at forbedre den dømtes muligheder for fremover at leve en kriminalitetsfri tilværelse, jf. straffuldbyrdeleslovens § 78 c, stk. 1, nr. 6. Det er kriminalforsorgsområdet, der efter en konkret vurdering af den dømtes behov for bistand, støtte og vejledning samt den tidsmæssige udstrækning af fuldbyrdelesperioden afgør, hvilken programvirksomhed den enkelte i givet fald skal pålægges at deltage i, og hvilket tidsmæssigt omfang denne skal have. Kriminalforsorgsområdet kan undlade at pålægge deltagelse i et program, hvis det må antages, at den dømte ikke vil have udbytte heraf. Det kan være tilfældet, hvis den enkeltes personlige eller sociale situation er af en sådan karakter, at der – sammenholdt med karakteren af den begåede kriminalitet – ikke er behov for at fastsætte vilkår om programvirksomhed.

Det bemærkes, at der vil kunne fastsættes andre vilkår, som findes hensigtsmæssige, f.eks. vilkår om at den dømte undergiver sig misbrugsbehandling i afsoningsperioden, jf. punkt 30-31.

Den dømte er selv ansvarlig for transporten til og fra det sted, hvor programvirksomheden foregår, og er selv ansvarlig for at få fri fra arbejde eller studier med henblik på at følge programvirksomheden m.v. Den dømte skal selv betale for transporten og modtager ikke kompensation for tabt arbejdsfortjeneste.

28. *For det syvende* er det et vilkår, at den dømte i fuldbyrdelsesperioden undergiver sig kriminalforsorgens tilsyn og kontrol, herunder elektronisk kontrol m.v. og overholder de forskrifter, som kriminalforsorgsområdet fastsætter med henblik på at gennemføre tilsynet med den pågældende, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 c, stk. 1, nr. 7. Se nærmere om tilsyn og kontrol under punkt 40-46 nedenfor.

29. *For det ottende* er det et vilkår, at den dømte holder kriminalforsorgsområdet underrettet om forhold af betydning for straffuldbyrdelsen på bopælen og møder hos kriminalforsorgsområdet efter kriminalforsorgens nærmere bestemmelse, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 c, stk. 1, nr. 8. Hvor ofte den dømte skal møde, fastsættes konkret af kriminalforsorgsområdet. Vilkåret om, at den pågældende skal holde kriminalforsorgsområdet underrettet om forhold af betydning for straffuldbyrdelsen på bopælen, skal blandt andet ses i lyset af det nedenfor under punkt 47 anførte om, at tilladelse til strafudståelse på bopælen kan tilbagekaldes, hvis den dømte ikke længere opfylder betingelserne herfor, f.eks. fordi den pågældende ikke længere har egnede boligforhold eller beskæftigelsesforhold m.v.

30. Kriminalforsorgsområdet kan fastsætte andre vilkår, hvis dette findes hensigtsmæssigt, herunder vilkår om, at den dømte underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 c, stk. 2. Hvis det i forbindelse med egnethedsundersøgelsen har vist sig, at den dømte har et behandlingskrævende alkoholmisbrug, skal der i en tilladelse til strafudståelse på bopælen som hovedregel fastsættes vilkår om, at den dømte underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling. Herudover kan der f.eks. fastsættes vilkår om, at en dømt, der har psykiske problemer, skal undergive sig behandling herfor.

31. Er den idømte straf så kort, at det ikke har noget formål at fastsætte vilkår om behandling som nævnt ovenfor, vil sådanne vilkår kunne undlades. Opmærksomheden henledes dog på, at tilladelse til strafudståelse på bopælen bør nægtes, jf. punkt 14-18, hvis den dømte f.eks. på grund af et massivt alkoholmisbrug eller misbrug af euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, vurderes at være ude af stand til at overholde de vilkår, der gælder for denne afsoningsform, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 b, stk. 3.

Kapitel 6

Ansøgning, tilsigelse og iværksættelse m.v.

32. Politiet sender alle domsudskrifter vedrørende personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 6 måneder til det kriminalforsorgsområde, hvor den dømte har bopæl.

Omfatter dommen overtrædelse af straffelovens §§ 119-121, § 123, §§ 180-182, § 210, § 213, § 215, § 215 a, §§ 218-224, §§ 226-235 a, kapitel 25 (forbrydelser mod liv og legeme), kapitel 26 (forbrydelser mod den personlige frihed), § 266, § 266 a eller § 288, og de nævnte kriminalitetstyper udgør hovedforholdet i dommen, sender politiet dog dommen til det kriminalforsorgsområde, hvor den dømte formodes at skulle udstå straffen, såfremt straffen skal afsones i fængsel. Kriminalforsorgsområdet tilsiger den dømte til afsoning, jf. § 3, stk. 1, i cirkulære om visse sagsbehandlingsspørgsmål ved behandlingen af sager og fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol og sender dog samtidig et brev til den dømte om muligheden for at søge om at udstå straffen på bopælen, jf. nærmere punkt 33.

Domme, hvor der er idømt fængselsstraf i indtil 6 måneder, og hvor den dømte ifølge politidirektøren har tilknytning til en rocker- eller bandegruppering mv., eller hvor dommen vedrører overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, sender politiet til Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. § 6 i cirkulære om visse sagsbehandlingsspørgsmål ved behandlingen af sager om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

33. Når en dom på fængselsstraf i indtil 6 måneder er modtaget af kriminalforsorgen, indhentes oplysninger fra Kriminalregistret med henblik på en vurdering af, om den pågældende som følge af andre uafsonede domme skal anmeldes til almindelig afsoning jf. punkt 3-7.

Hvis dommen samt eventuelle øvrige domme er omfattet af straffuldbyrdeleslovens § 78 a, sender kriminalforsorgsområdet et brev til den dømte med oplysning om muligheden for at ansøge om at udstå straffen på bopælen. Der medsendes en pjece med generelle oplysninger om straffuldbyrkelse på bopælen. Hvis den dømte er indsat til strafudståelse eller er varetægtsfængslet, hvis politidirektøren har underrettet kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder straffuldbyrkelsen uden at afvente behandlingen af en ansøgning om strafudståelse på bopælen, eller hvis kriminalforsorgsområdet finder, at særegne hensyn til retshåndhævelsen er til hinder for denne afsoningsform, sendes et sådant brev dog ikke.

Domme, der vedrører en straf af fængsel i 14 dage eller derunder, alene for overtrædelse af våbenloven, er ikke omfattet af ordningen om strafudståelse på bopælen, og i disse sager sendes brev om muligheden for at ansøge om strafudståelse på bopælen ligeledes ikke.

Hvis der er tale om en dom for overtrædelse af straffelovens §§ 119-121, § 123, §§ 180-182, § 210, § 213, § 215, § 215 a, §§ 218-224, §§ 226-235 a, kapitel 25 (forbrydelser mod liv og legeme), kapitel 26 (forbrydelser mod den personlige frihed), § 266, § 266 a eller § 288, og de nævnte kriminalitetstyper udgør hovedindholdet i dommen, sender kriminalforsorgsområdet en eventuel ansøgning om strafudståelse på bopælen videre til behandling i det kriminalforsorgsområde, hvor den dømte har bopæl, medmindre andet er aftalt. En lignende fremgangsmåde anvendes, hvis direktoratet modtager en ansøgning om strafudståelse på bopælen i en sag, hvor den dømte ifølge politidirektøren har tilknytning til en rocker- eller bandegruppering mv., eller hvor dommen vedrører overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

Hvis kriminalforsorgen inden 7 dage fra datoen for ovennævnte brev har modtaget en ansøgning fra den dømte, skal straffuldbyrkelsen udsættes, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1. Brevet skal være modtaget hos kriminalforsorgen inden udløbet af den 7. dag fra datoen for brevet. Er kriminalforsorgens brev f.eks. dateret den 5. i en måned, skal ansøgningen være modtaget inden udløb af den 12. i samme måned. Hvis ansøgningen modtages efter fristens udløb, har ansøgning kun opsættende virkning, hvis kriminalforsorgsområdet bestemmer dette, fordi særlige grunde taler derfor, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 2. Hvis der er tale om en fornyet ansøgning, vil disse særlige grunde kunne være, at ansøgningen indeholder oplysninger om væsentlige nye omstændigheder, hvis rigtighed så vidt muligt er godtgjort. Reglen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om opsættende virkning gælder kun for personer, der har fået det brev, der er nævnt i bekendtgørelsens § 3, og som er på fri fod.

Hvis politidirektøren har underrettet kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder straffuldbyrkelsen uden at afvente behandlingen af en ansøgning om strafudståelse på bopælen, følger det i øvrigt af bekendtgørelsens § 5, stk. 3, at der ikke – heller ikke efter bekendtgørelsens § 5, stk. 2 - kan tillægges en ansøgning opsættende virkning.

Det er en forudsætning for, at kriminalforsorgsområdet kan tillægge en for sent indkommen ansøgning opsættende virkning, at fristoverskridelsen er undskyldelig, og at det skønnes hensigtsmæssigt, at den dømte i givet fald kan afsone straffen i fodlænke frem for i en afsoningsinstitution.

Når en ansøgning fra en person, der er dømt for overtrædelse af straffelovens §§ 119-121, § 123, §§ 180-182, § 210, § 213, § 215, § 215 a, §§ 218-224, §§ 226-235 a, kapitel 25 (forbrydelser mod liv og legeme), kapitel 26 (forbrydelser mod den personlige frihed), § 266, § 266 a eller § 288, og de nævnte kriminalitetstyper udgør hovedforholdet i dommen, er modtaget rettidigt, påbegynder kriminalfor-

sorgsområdet udarbejdelsen af egnethedsvurderingen m.v. Samtidig orienterer kriminalforsorgsområdet fængslet om, at den pågældende har søgt om strafudståelse på bopælen, og at ansøgningen har opsættende virkning, således at fuldbyrdelsen skal udsættes, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes. Kriminalforsorgsområdet orienterer den dømte om, at ansøgningen har opsættende virkning. Disse opgaver varetages af det kriminalforsorgsområde, der behandler ansøgningen om strafudståelse på bopælen.

I sager vedrørende domme på straf af fængsel i indtil 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 210, §§ 218-224 eller §§ 226-235 a påhviler det kriminalforsorgsområdet at foretage en høring af Anstalten ved Herstedvester, med henblik på at det afklares, om den dømte bør indlede afsoningen i anstaltens visitationsafdeling, jf. § 5 i cirkulæret.

Sager hvor der er tale om en dom for overtrædelse af straffelovens §§ 119-121, § 123, §§ 180-182, § 210, § 213, § 215, § 215 a, §§ 218-224, §§ 226-235 a, kapitel 25 (forbrydelser mod liv og legeme), kapitel 26 (forbrydelser mod den personlige frihed), § 266, § 266 a eller § 288, og de nævnte kriminalitetstyper udgør hovedforholdet i dommen, er omfattet af reglerne om hurtig afsoning. I sager af denne art påhviler det kriminalforsorgsområdet at træffe afgørelse om strafudståelse på bopælen senest 45 dage efter, at en ansøgning herom er modtaget.

34. En ansøgning om strafudståelse på bopælen i fodlænke, som indgives af en dømt, der allerede er påbegyndt afsoningen af dommen, kan i ganske særlige tilfælde imødekommes, således at den dømte kan overføres fra en afsoningsinstitution til fortsat afsoning på bopælen i fodlænke.

Det kan være tilfældet, hvor ganske særlige omstændigheder af f.eks. arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssig karakter eller særligt tungtvejende hensyn til den pågældendes resocialisering taler for fodlænkeafsoning. Det er en forudsætning, at det er undskyldeligt, at den dømte ikke har søgt rettidigt om fodlænkeafsoning.

Sådanne ganske særlige omstændigheder kan også foreligge i tilfælde, hvor den dømte indledningsvis er blevet anbragt i visitations- og observationsafdelingen i Anstalten ved Herstedvester efter reglerne i § 3 i bekendtgørelse om anbringelse og overførsel af personer, som skal udstå fængselsstraf eller forvaring (anbringelses- og overførselsbekendtgørelsen).

Ved spørgsmål om, hvorvidt der kan ske overførsel til fortsat afsoning i fodlænke, vil det efter omstændighederne være relevant at overveje, om den indsatte bør meddeles tilladelse til straffabrydelse, mens spørgsmålet behandles.

Der vil således navnlig kunne forekomme tilfælde, hvor de omstændigheder, der taler for fortsat afsoning i fodlænke, samtidig taler for at afbryde fuldbyrdelsen i afsoningsinstitutionen, indtil spørgsmålet om afsoning i fodlænke er afgjort.

35. For personer under 18 år skal der følges en særlig procedure. Når dommen er modtaget hos kriminalforsorgsområdet, vil personer omfattet af denne gruppe blive indkaldt til samtale. Ved samtalen informeres den unge dels om muligheden for anbringelse i medfør af straffuldbyrddelseslovens § 78, stk. 2, dels om muligheden for at ansøge om tilladelse til strafudståelse på bopælen. Samtidig vil den unge blive informeret om, at tilladelse til afsoning på bopælen vil kunne nægtes, hvis den pågældendes personlige forhold er af en sådan problematisk karakter, at vedkommende konkret skønnes at være mere egnet til anbringelse på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller i institution i medfør af straffuldbyrddelseslovens § 78, stk. 2, jf. stk. 1. Ved kriminalforsorgens valg af afsoningsform i relation til unge lovovertrædere under 18 år vil den vurdering, som ligger til grund herfor, blive foretaget i et tæt samarbejde med

de sociale myndigheder blandt andet med henblik på, at den unges eventuelle behandlingsbehov kan tilgodeses ved afgørelsen.

Afgørelser

36. I de tilfælde, hvor kriminalforsorgsområdet meddeler en dømt, der er på fri fod, afslag på ansøgningen, orienteres den pågældende samtidig om, at kriminalforsorgsområdet herefter vil træffe afgørelse om, hvor straffen skal udstås.

Såfremt den dømte på afgørelsestidspunktet er meddelt straffabrydelse i medfør af straffuldbyrdeleslovens § 76, sendes afslaget til den dømte. I den forbindelse meddeles den dømte, hvor og hvornår den pågældende skal genoptage strafudståelsen.

37. I de tilfælde, hvor der gives tilladelse til at afsone på bopælen, orienterer kriminalforsorgsområdet den dømte om:

- 1) at den pågældende vil blive tilsagt til afsoning,
- 2) fristen der gælder for tilsigelse, jf. nedenfor under punkt 39, og
- 3) i hvilke tilfælde en eventuel ansøgning om udsættelse med straffuldbyrnelsen på bopælen har opsættende virkning for straffuldbyrnelsen, jf. nedenfor under punkt 38.

Opsættende virkning ved ansøgning om udsættelse med straffuldbyrndelse på bopælen

38. Hvis den dømte søger om udsættelse med straffuldbyrndelse på bopælen, tillægges ansøgningen opsættende virkning, hvis politidirektøren eller kriminalforsorgen har modtaget den senest 7 dage før den dato kriminalforsorgsområdet har fastsat for fuldbyrndelsens iværksættelse, jf. udsættelses- og benådningsbekendtgørelsens § 5, stk. 2.

En ansøgning om udsættelse kan endvidere tillægges opsættende virkning, hvis kriminalforsorgsområdet på grund af særlige omstændigheder bestemmer, at straffuldbyrndelsen midlertidigt skal udsættes, jf. udsættelses- og benådningsbekendtgørelsens § 9.

Hvis politidirektøren har underrettet kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder straffuldbyrndelsen uden at afvente behandlingen af en ansøgning om udsættelse, gælder reglerne i udsættelses- og benådningsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, 2. pkt., og § 9.

Tilsigelse og iværksættelse

39. Den dømte skal tilsiges med en frist på mindst 10 dage og således, at iværksættelsen sker senest 30 dage efter datoen for kriminalforsorgsområdets afgørelse, jf. bekendtgørelsens § 13. Hvis den dømte ønsker det, kan tilsigelsen ske med kortere varsel end 10 dage. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan tillade, at Kriminalforsorgen Hovedstaden etablerer en ordning, hvor 30-dages fristen for iværksættelse kan fraviges for dømte, der skal udstå straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol på Bornholm, hvis den praktiske tilrettelæggelse af strafudståelsen gør det nødvendigt. Herudover kan iværksættelse senere end 30-dages-fristen kun finde sted, hvis den dømte er meddelt tilladelse til udsættelse. Den dømte vil blive informeret om, at han har mulighed for at søge om udsættelse med iværksættelsen af straffuldbyrndelsen på bopælen. Afgørelse om udsættelse træffes af det kriminalforsorgsområde, hvor den dømte skal udstå straf på bopælen i overensstemmelse med reglerne herom i udsættelses- og benådningsbekendtgørelsen.

Det bemærkes i øvrigt, at for personer, der er udeblevet fra tilsigelse til straffuldbyrdelse på bopælen, kan der ske iværksættelse af straffen i fængsel eller arresthus uden ny indkaldelse, jf. iværksættelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 3.

40. Inden iværksættelsen skal kriminalforsorgsområdet indhente oplysninger fra Kriminalregisteret, således at det sikres, at det i den periode, der er forløbet efter, at tilladelsen er meddelt den dømte, ikke er registreret, at den dømte har begået strafbart forhold, således at tilladelsen eventuelt skal tilbagekaldes, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 e, stk. 1, nr. 2, og cirkulærets § 7.

Iværksættelse af straffuldbyrdelse på bopælen foregår i øvrigt ved, at kriminalforsorgsområdet på en forud fastsat dato møder op på bopælen og meddeler den dømte, at fuldbyrdelsen iværksættes. I forbindelse med iværksættelsen installeres modtageren i hjemmet og senderen (den elektroniske fodlænke) monteres på den dømtes person. Herefter afprøves det elektroniske udstyr. Kriminalforsorgsområdet skal vejlede den dømte om de rettigheder og pligter, som tilsynet og de fastsatte vilkår indebærer, og om virkningen af vilkårsovertrædelser. Den dømte skal underskrive blanketten "Iværksættelse af intensiv overvågning", som findes i Klientsystemet.

Der skal foretages notat om iværksættelsen i personjournalen. Der skal endvidere udfærdiges straffeberegning i medfør af reglerne i straffeberegningsbekendtgørelsen, og den dømte skal, snarest muligt efter at fuldbyrdelsen er iværksat, gøres bekendt med straffetidsberegningen, jf. straffuldbyrdelseslovens § 15. Se endvidere punkt 52.

Der skal foretages indberetning om iværksættelsen til Kriminalregisteret, se nærmere cirkulærets § 11.

Kapitel 7

Tilsyn og kontrol

41. Tilsynet med den dømte foretages af kriminalforsorgsområdet og har to formål: at støtte og vejlede for at forbedre den dømtes muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse og at udøve kontrol med, at den dømte overholder vilkårene for straffuldbyrdelse på bopælen. For kriminalforsorgsområdet betyder det en pligt til at tilbyde støtte og vejledning og en pligt til at udøve den fornødne kontrol med klienten. For den dømte betyder tilsynet, at den pågældende har pligt til at overholde de forskrifter, som kriminalforsorgen fastsætter til gennemførelse af tilsynet, herunder holde kriminalforsorgsområdet underrettet om forhold af betydning for strafudståelsen.

Er der fastsat andre vilkår efter straffuldbyrdelseslovens § 78 c, stk. 2, herunder f.eks. vilkår om en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling, kan kriminalforsorgsområdet afkræve den dømte sådanne oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, om disse vilkår overholdes. Pligten til at tilbyde støtte og vejledning kræver ikke blot, at der opnås en formel og medmenneskelig kontakt med den dømte, men også at kriminalforsorgsområdet forsøger at iagttage behov for yderligere støtte og foranlediger, at sådan støtte ydes i rimeligt omfang.

Det elektroniske udstyr sikrer, at kontrollen med den dømte foregår døgnet rundt. En sender, som er monteret på den dømtes person, afgiver kontinuerligt kodede signaler, som kan opfanges af den modtager, der er installeret på bopælen. Hvis den dømte ikke er på bopælen i det tidsrum, hvor den pågældende har pligt til at være der, vil der straks gå en alarm til en central computer i direktoratet med henblik på underretning af kriminalforsorgsområdet.

42. Tilsyn og kontrol sker også i form af uanmeldte kontrolbesøg og kontrolopkald pr. telefon til bopælen og arbejdsstedet. Ved kontrolbesøgene på bopælen deltager to medarbejdere. I forbindelse med kontrolbesøgene på bopælen kontrollerer kriminalforsorgsområdet, at det elektroniske udstyr fungerer, som det skal, og at den dømte overholder vilkårene. Hyppigheden af de uanmeldte kontrolbesøg på bopælen afgøres efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Det er dog forudsat, at der som minimum foretages 1-3 ugentlige uanmeldte kontrolbesøg på den dømtes bopæl eller flere, hvis forholdene tilsiger det, jf. bekendtgørelsens § 21, stk. 1. Den dømte skal normalt aflægge udåndingsprøve ved kontrolbesøgene på bopælen, ved fremmøde i forbindelse med deltagelse i kriminalitetsforebyggende programvirksomhed og ved andre tilsynsbesøg hos kriminalforsorgsområdet og skal aflægge urinprøve, hvis kriminalforsorgsområdet skønner, at der er behov for det.

43. Ved udåndingsprøver anvendes alkometer. Alkometre og mundstykker her til rekvireres via kriminalforsorgens e-handel. Hvis prøven giver udslag for indtagelse af alkohol og den dømte nægter indtagelse, skal prøven gentages efter ca. 10-15 minutter. Urinprøver foretages med pladetest, som ligeledes rekvireres via kriminalforsorgens e-handel. Afgivelse af udåndingsprøve skal overværes af kriminalforsorgsområdet, hvorimod der ved afgivelse af urinprøve normalt ikke bør være andre personer end den dømte til stede i lokalet. Kriminalforsorgsområdet kan dog bestemme, at urinprøven skal afgives under synskontrol, hvis dette i særlige tilfælde skønnes nødvendigt for at undgå, at der foretages manipulation med prøven m.v. Der skal gøres notat om afgivelse af såvel udåndingsprøve som urinprøve, se nærmere i §§ 10-11 i bekendtgørelsen.

44. Hvis en urinprøve giver udslag for indtagelse af euforiserende stoffer, og den dømte nægter indtagelse heraf, udfærdiges relevant dokumentation i Klientsystemet indeholdende prøvetagningstidspunkt, påvist euforiserende stof samt andre relevante oplysninger, herunder at indsatte nægter indtagelse af det påviste euforiserende stof. Prøven sendes herefter til konfirmativ test på Regionshospital Nordjylland. Hvis en indsat fremstår synligt påvirket, indsendes prøven til konfirmativ test uanset den negative screenin-gstest. Det bemærkes, at indsendelse af prøven til konfirmativ test ikke er til hinder for, at der træffes afgørelse om midlertidig overførsel til arresthus, hvis det vurderes, at betingelserne herfor er opfyldt, se nærmere under punkt 48.

45. Kontrolbesøg vil som nævnt kunne finde sted på den dømtes arbejdsplads, uddannelsesinstitution eller lignende. Arbejdsgiveren eller uddannelsesinstitutionen skal som altovervejende hovedregel, inden fuldbyrdelsen iværksættes, gøres bekendt med den dømtes beskæftigelsesforpligtelse i fuldbyrdelsesperioden, og der skal på arbejdspladsen eller uddannelsesinstitutionen udpeges en kontaktperson, som kan underrette kriminalforsorgsområdet, hvis den dømte helt eller delvis udebliver fra sit arbejde, uddannelse eller lignende. Der skal gennemføres kontrolopringninger til den dømtes arbejdsplads eller uddannelsesinstitution efter kriminalforsorgsområdets nærmere bestemmelse, dog mindst 1 gang ugentligt, jf. bekendtgørelsens § 21, stk. 1. Udpegning af kontaktperson vil dog, hvis helt særlige omstændigheder taler herfor, kunne undlades, under forudsætning af at den fornødne overvågning og kontrol med, at den dømte overholder sin beskæftigelsesforpligtelse, på anden måde kan finde sted på fuldt betryggende vis.

46. Kontrol af den dømte sker herudover i forbindelse med, at den dømte møder op hos kriminalforsorgsområdet efter områdets nærmere bestemmelse. Det er kriminalforsorgsområdet, der efter en konkret vurdering fastsætter hyppigheden heraf, men fremmøde kan f.eks. ske i forbindelse med fremmøde med henblik på deltagelse i programvirksomhed.

Kapitel 8

Tilbagekaldelse

47. Der kan i en række tilfælde ske tilbagekaldelse af en tilladelse til strafudståelse på bopælen, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 e.

Tilbagekaldelse kan ske af følgende grunde:

- 1) Hvis den dømte anmoder herom, jf. § straffuldbyrdelseslovens 78 e, stk. 1, nr. 1.
- 2) Hvis den dømte inden fuldbyrdelsens iværksættelse har begået strafbart forhold, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 e, stk. 1, nr. 2. I den forbindelse bemærkes det, at kriminalforsorgsområdet inden iværksættelsen skal indhente oplysninger fra Kriminalregisteret med henblik på at sikre sig, at dette ikke er tilfældet, jf. cirkulærets § 7. Tilbagekaldelse vil kunne finde sted ikke alene i tilfælde, hvor det strafbare forhold er begået i tidsrummet mellem, at tilladelsen blev givet og fuldbyrdelsen iværksættes, men ligeledes i tilfælde, hvor det strafbare forhold er begået forud for tilladelsen, herunder i tilfælde, hvor det strafbare forhold er begået forud for den dom, som tilladelsen til strafudståelse på bopælen med elektronisk fodlænke vedrører. Bestemmelsen gælder, selv om den pågældende endnu ikke er dømt for det strafbare forhold. Tilbagekaldelse kan finde sted, hvis den nye verserende sag findes at medføre en sådan ændring af den dømtes personlige forhold, at fodlænkeafsoning ikke længere findes hensigtsmæssig, jf. nærmere herom i punkt 16.
- 3) Hvis den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne frihedsberøves af anden grund end til udståelse af den fængselsstraf, som den meddelte tilladelse vedrører, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 e, stk. 1, nr. 3. En sådan frihedsberøvelse kan f.eks. bestå i anholdelse eller varetægtsfængsling. I sjældne tilfælde kan frihedsberøvelsen også bestå i f.eks. tvangsindlæggelse eller tvangstilbageholdelse af den dømte efter psykiatrilovens kapitel 3, eller, hvis den dømte er ekstraordinært farlig, anbringelse af den dømte efter psykiatrilovens kapitel 11.
- 4) Hvis den dømte på tidspunktet for straffuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne ikke længere opfylder de betingelser, der er nævnt i straffuldbyrdelseslovens § 78 b, stk. 1, nr. 1-3, jf. dog stk. 2, dvs. betingelserne om bestemte boligforhold, beskæftigelsesforhold og de samboendes samtykke. Der skal foretages en konkret vurdering af, om ændringerne af den pågældendes forhold medfører, at det ikke længere er muligt at fortsætte straffuldbyrdelsen på bopælen med elektronisk fodlænke m.v. Det bemærkes, at hvis den dømte indlægges på hospital, vil tilbagekaldelse af tilladelsen ikke nødvendigvis skulle ske, selv om det ikke er muligt at overvåge den pågældende elektronisk under indlæggelsen.
- 5) Hvis den dømte overtræder de vilkår, der er nævnt i straffuldbyrdelseslovens § 78 c, stk. 1, eller et vilkår, der er fastsat konkret i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78, c, stk. 2, eller hvis tilsyn og kontrol ikke kan gennemføres på grund af den dømtes adfærd. Der skal foretages en konkret vurdering af, om vilkårsovertrædelsen i det enkelte tilfælde skal medføre tilbagekaldelse. Således skal tilladelsen som altovervejende hovedregel tilbagekaldes, hvis den dømte ikke opholder sig på sin bopæl inden for de fastsatte tidsrum, udebliver helt eller delvis fra arbejde, uddannelse eller lignende, ikke møder op til programvirksomhed eller et eventuelt behandlingsprogram eller ikke overholder vilkåret om ikke at indtage alkohol eller euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning. Efter et konkret skøn kan der dog anlægges en vis forhøjet tolerance over for vilkårsovertrædelser. Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor det konstateres, at den dømte har overtrådt afsoningsvilkårene ved at indtage en mindre mængde alkohol. I sådanne tilfælde er det muligt at undlade at tilbagekalde tilladelsen til fodlænkeafsoningen, hvis afsoningsforløbet i øvrigt vurderes som velfungerende, eller hvis tilbagekaldelsen må anses som et uproportionalt indgreb sammenlignet med vilkårsovertrædelsen. Det vil være en forudsætning, at hensynet til det resocialiserende eller behandlingsmæssige arbejde med den dømte taler afgørende imod tilbagekaldelse. Tilbagekaldelse

vil i sådanne tilfælde kunne undlades, også selv om vilkårsovertrædelsen ikke er helt enkeltstående og bagatelagtig. I stedet er der som alternativ reaktion mulighed for at indskærpe vilkårene for fodlænkeafsoning og reglerne om tilbagekaldelse, ligesom der kan fastsættes yderligere vilkår for afsoningen i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78 c, stk. 2. Der er således tale om en samlet vurdering af en række momenter, og altså ikke alene en vurdering af størrelsen af den mindre mængde alkohol, som den pågældende måtte have indtaget. Det bemærkes, at den forhøjede tolerance ikke skal anlægges over for vilkårsovertrædelser, der består i indtagelse af euforiserende stoffer, som det efter den almindelige lovgivning er forbudt at besidde.

48. I nogle situationer vil der være behov for, at den dømte midlertidigt overføres til fængsel eller arresthus, imens sagen om tilbagekaldelse behandles. Midlertidig overførsel skal ske, hvis kriminalforsorgsområdet umiddelbart, f.eks. i forbindelse med et tilsynsbesøg, finder det klart, at tilladelsen skal tilbagekaldes. Det gælder f.eks., hvis den dømte konstateres påvirket af alkohol, euforiserende stoffer eller lignende, eller hvis den pågældende nægter at få foretaget udåndingsprøve eller urinprøve. Det samme gælder, hvis den dømte ikke længere har et sted at bo, og hvis den dømte uden rimelig begrundelse kommer hjem længe efter det tidspunkt, der er fastsat i aktivitetsskemaet, jf. bekendtgørelsens § 25, eller har forladt bopælen uden for de i aktivitetsskemaet fastlagte tidsrum. Det gælder i øvrigt, hvis kriminalforsorgen fra politiet har modtaget fuldbyrdelsesordre vedrørende en ny fængselsstraf, som vil medføre, at den samlede strafs længde overstiger 6 måneder. Hvis der sker midlertidig overførsel, anbringes den dømte i arresthus eller fængsel, indtil den endelige afgørelse er truffet, se punkt 50 vedrørende transport af den dømte til arresthuset.

49. Afgørelsen om tilbagekaldelse skal snarest muligt forkyndes for den dømte, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 e, stk. 3, og i umiddelbar forbindelse hermed overføres den dømte til det fængsel eller arresthus, hvor den resterende del af straffen skal udstås. Den dømte kan midlertidigt på grund af pladsforholdene eller af andre praktiske grunde anbringes i et andet fængsel eller arresthus. Se nærmere bekendtgørelsens §§ 25-26. Det er i bemærkningerne til loven forudsat, at den dømte så vidt muligt underrettes om afgørelsen samme dag, som afgørelsen er truffet.

For personer under 18 år gælder det, at disse i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2 skal overføres til et udslningsfængsel under kriminalforsorgen eller en institution uden for kriminalforsorgen, medmindre afgørende hensyn til retshåndhævelsen taler imod anbringelse uden for fængsel eller arresthus. Kriminalforsorgsområdet behandler spørgsmålet om anbringelse i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2, hurtigst muligt. Der vil – hvis der efter bestemmelsen i straffuldbyrdelseslovens § 78 f, stk. 2, træffes afgørelse om midlertidig overførsel – kunne blive tale om en kortvarig anbringelse i et arresthus eller et fængsel, mens spørgsmålet om tilbagekaldelse og anbringelse efter straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2, behandles.

50. I forbindelse med tilbagekaldelse af tilladelsen og ved midlertidig overførsel er det normalt de to tilsynsførende, der transporterer den dømte til den institution, hvor den dømte midlertidigt eller for den resterende del af straffetiden skal opholde sig. Overførslen skal finde sted i umiddelbar forbindelse med, at den dømte underrettes om afgørelsen. Hvis den dømte ikke er indstillet på frivilligt at følge med de tilsynsførende, og der dermed er risiko for, at den pågældende vil unddrage sig den fortsatte strafudståelse, kan politiet tilkaldes med henblik på at få den pågældende anholdt og bragt til institutionen.

51. En afgørelse om tilbagekaldelse medfører, at den dømte skal fortsætte straffuldbyrdelsen i fængsel eller arresthus, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 f, stk. 1. Afgørelsen om, hvor straffen skal udstås, træffes af kriminalforsorgsområdet samtidig med afgørelsen om tilbagekaldelse. Den dømte skal umiddelbart i forbindelse med forkyndelsen af afgørelsen om tilbagekaldelse overføres til det arresthus eller fængsel, hvor den resterende del af straffen skal udstås. Hvis pladsforholdene tilsiger det, eller hvis det af andre

praktiske grunde er nødvendigt, kan den dømte midlertidigt overføres til et andet arresthus eller et fængsel. Som nævnt ovenfor under punkt 49 gælder det for afsonere under 18 år, at disse i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2, skal overføres til et udslningsfængsel under kriminalforsorgen eller en institution uden for kriminalforsorgen, medmindre afgørende hensyn til retshåndhævelsen taler imod anbringelse uden for fængsel eller arresthus.

Hvis det besluttes, at tilladelsen ikke skal tilbagekaldes, kan den dømte fortsætte eller genoptage straffuldbyrdelsen på bopælen.

Kapitel 9

Strafberegning

52. Kriminalforsorgsområdet skal udfærdige strafberegning i medfør af reglerne i strafberegningsbekendtgørelsen.

Kapitel 10

Strafabrydelse

53. Bestemmelsen i straffuldbyrdelseslovens § 76, hvorefter justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan tillade, at en straffuldbyrdelse midlertidigt afbrydes, når der foreligger ganske særlige omstændigheder, gælder også for dømte, der udstår fængselsstraf på bopælen. Afgørelsen træffes af kriminalforsorgsområdet efter reglerne i strafafbrydelsesbekendtgørelsen.

Kapitel 11

Løsladelse

54. Afgørelse om løsladelse af dømte, der udstår straffen på bopælen, træffes af kriminalforsorgsområdet efter reglerne i løsladelsesbekendtgørelsen.

Kapitel 12

Undvigelse

55. En dømt, der udstår fængselsstraf på bopælen, vil kunne straffes for undvigelse i medfør af straffelovens § 124, stk. 5, nr. 4. Det er en forudsætning for at straffe efter bestemmelsen, at den dømte forlader sin bopæl uden for de tidsrum, som kriminalforsorgsområdet har fastsat, med forsæt til at unddrage sig frihedsberøvelsen. Et sådant forhold skal anmeldes til politiet.

Hvis den dømte ikke vender tilbage til bopælen på det tidspunkt, hvor vedkommende har pligt til det efter aktivitetsskemaet, anses den pågældende ikke for flygtet med den følge, at vedkommende kan straffes efter straffelovens § 124, stk. 5, nr. 4. Dette svarer til, hvad der gælder for indsatte, der udebliver fra en af kriminalforsorgens institutioner efter uledsaget udgang. Der vil i et sådant tilfælde foreligge en vilkårsovertrædelse, som kan medføre, at tilladelsen tilbagekaldes.

Politiet skal såvel ved undvigelser som ved ”udeblivelser” underrettes herom med henblik på efterlysning af den pågældende. Samtidig skal der tages stilling til, hvorvidt der skal ske tilbagekaldelse af tilladelsen, se nærmere herom punkt 47.

Kapitel 13

Erstatning

56. Hvis en dømt, der udstår fængselsstraf på bopælen, har udstået straf i for lang tid, vil den pågældende være berettiget til erstatning efter straffuldbyrdelseslovens § 106, stk. 2. Den dømte vil i medfør af

straffuldbyrdelseslovens § 107 også kunne være berettiget til erstatning på objektivt grundlag i anledning af andre uforskyldte indgreb under strafudståelsen.

Kapitel 14

Administrativ klageadgang

57. En afgørelse om tilbagekaldelse af en tilladelse til strafudståelse på bopælen kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. bekendtgørelsens § 27. Det bemærkes i den forbindelse, at det af afgørelsen om tilbagekaldelse af tilladelsen til strafudståelse på bopælen skal fremgå, at der er klageadgang efter bekendtgørelsens § 27, stk. 1, samt fristen for at indgive klage, jf. bekendtgørelsens § 27, stk. 2.

En eventuel klage skal iværksættes inden 2 måneder fra afgørelsen om tilbagekaldelse. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan i særlige tilfælde se bort fra denne frist.

58. Vejledning nr. 9755 af 28. juni 2022 om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (vejledning om strafudståelse på bopælen) bortfalder.

Direktoratet for Kriminalforsorgen, den 22. december 2023

JØRGEN KAMP KNUDSEN

/ Mette Kjølby